

Finansministeren (Hørring): Den ærede Ordfører for Udvalgets Flertal henviste selv til, at det foreliggende Forslag, for at blive til Lov, maatte passere et Fællesudvalg. Jeg kan derfor meget vel forstå, at ligesom Landstinget er vendt tilbage til det Standpunkt i denne Sag, som Tinget tidligere har indtaget, saaledes vil Flertallet her i Salen vende tilbage til sit tidligere Standpunkt. Jeg skal derfor ikke udtale mig videre om Flertallets Ændringsforslag i det hele, men kun med et Par Ord berøre det ny deri, altsaa det ny Stykke, der er indsat i § 1, og som jo gaar ud paa allerede nu at fastslaa, hvad der skal foretages, saafremt det maatte vise sig, at Indkomst- og Formueskatten indbringer væsentlig mere, end hvad man ved Forslagets Fremsættelse er gaaet ud fra. Det er blevet udtalt af den ærede Ordfører, at der vilde rimeligvis hengaa en meget lang Aarrække, inden denne Bestemmelse vilde kunne komme til at virke, og heri er jeg fuldstændig enig med ham. Saaledes som Forslaget om de direkte Skatters Overførelse var, da Regeringen fremsatte det, blev det paaregnet, at der vilde opstaa et Indtægtstab for Statskassen af 800,000 Kr.; men med den Ændring, som Forslaget om Indkomstskat undergik her i det høje Ting i Samlingen 1896—97, idet man væsentlig satte det skattefrie Eksistensminimum op for Indkomstskatten og ogsaa forhøjede det skattefrie Minimum paa Formuen, vilde Indtægtstabet blive forøget med omtrent 250,000 Kr. Det vil altsaa sige, at Indtægtstabet bliver over 1 Million Kroner. Nu kan man vel nok sige, at der i begge Ting er en ikke ringe Stemning for at komme bort fra Formueskatten, som var foreslaaet i Regeringens oprindelige Forslag. Der er dog kommet stærke Røster frem ogsaa i dette Ting for at undgaa en saakaldt Dobbeltbeskatning af faste Ejendomme, som man vilde faa, naar man bibeholdt Hartkornsskatterne og samtidig indførte en ny Formueskat paa faste Ejendomme. Vil man søge en Ændring af Indkomstskatteloven paa dette Punkt, er det klart, at saa vil den Indtægt, man faar af Indkomst- og Formueskatten blive væsentlig ringere, og Indtægtstabet for Statskassen saaledes større. Jeg antager, at der med den eventuelle Ordning iberegnet vil komme et Indtægtstab af i alt godt og vel 1½ Million, og at paa den anden Side den Indtægt, der kan være beregnet af Indkomst- og Formueskatten med de Forandringer, som ventelig ville ske, ikke kunne sættes til mere end

godt 4 Millioner. Herefter ville ærede Medlemmer se, at det kan med ikke ringe Føjesiges, at vi vist komme til at vente længere Tid, inden Indkomst- og Formueskatten skulde indbringe saa meget, at den dækkede de overførte Statters Beløb fuldt ud og saaledes dækkede Tabet for Statskassen. Men naar det nu er saaledes, at den Bestemmelse, vi have med at gøre her, er en Bestemmelse for Fremtiden, er jeg principmæssig imod, at man allerede nu foregriber Lovgivningsmagtens Stilling til et saadant Spørgsmaal, et Spørgsmaal, der ikke har aktuel Interesse før efter længere Tids Forløb. Det er ganske vist, at den Bestemmelse, man giver her, kan jo Lovgivningsmagten forandre i Fremtiden og forandre, inden den faar virkelig Interesse, men imidlertid lægges der jo altid et Baand paa Lovgivningsmagten i Fremtiden i den Henseende, og dette synes mig ikke at være berettiget.

Den Fordelingsnorm, der her er foreslaaet, synes mig ikke heller at være retfærdig, og navnlig vilde jeg da meget anbefale, at man, inden man gik til at fastslaa en saadan Norm, vilde vente, til man saa, hvorledes Indkomstskatten og Formueskatten falder henholdsvis for Kjøbenhavn, Købstæderne og Landet. Ved Affattelsen af Regeringsforslaget gik man ud fra, at Indkomst- og Formueskatten vilde indkomme med 51 pCt. for Landet og 49 pCt. for Kjøbenhavn og Købstæderne. Men dette er jo kun en skønsmæssig Beregning, og skulde det nu vise sig, hvad der ingenlunde er usandsynligt, at Kjøbenhavn og Købstæderne kom til at bidrage forholdsvis væsentlig mere, og Landet væsentlig mindre, end man oprindeligt er gaaet ud fra, opstaaer der en Ubillighed, hvis man nu allerede slaar fast, at det Overskud, som Indkomst- og Formueskatten yderligere vil give, skal anvendes paa samme Maade, som man har foreslaaet her paa Grundlag af en Beregning, som ikke holder Stik. Jeg maa saaledes udtale mig imod at indsætte dette ny Stykke i Flertallets Ændringsforslag til § 1, og jeg skal altsaa tilraade, at man stemmer det ud.

Der er endelig stillet et Ændringsforslag af et Mindretal, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), til § 1, som gaar ud paa, at der skal overføres ikke $\frac{3}{4}$ men hele Bygningsafgiften til Kommunerne. Mod dette Ændringsforslag, der tidligere har været fremme, har jeg haft Lejlighed til at udtale mig, og jeg vil gøre det samme nu. Jeg vil kun oplyse, at hvis man gik